

[Inderigsministeren.]

og udsendt et spørgeskema til anvendelse ved en eventuel dispensationsansøgning under forudsætning af lovforslagets vedtagelse.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten.

Idet jeg henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag, tirsdag den 31. august kl. 15.15 med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1972.

2) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

3) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om den kommunale og amtskommunale beskatning for regnskabsåret 1972-73.

Mødet hævet kl. 14.30.

116. møde.

Tirsdag den 31. august kl. 15.15.

Formanden: De på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1972.

(Lovforslaget (nr. 181) findes i tillæg A. sp. 3709, fremsættelsen i tidenden sp. 7876).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 182) findes i tillæg A. sp. 3715, fremsættelsen i tidenden sp. 7876).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Grünbaum: Jeg må straks sige, at mit parti er indstillet på, at der må føres en ret stram finanspolitik også i 1972. Og lad mig så tilføje, at heri ligger ingen som helst anerkendelse af den økonomiske politik, som regeringen har ført, men kun en ren og skær erkendelse af, at sådan som økonomien har udviklet sig og med det kæmpeunderskud, vi har på betalingsbalancen over for udlandet — selv om det så måske bliver lidt mindre i år, det ved vi jo ikke rigtig endnu — vil det simpelt hen ikke være forsvarligt ved folketingets fastsættelse nu af udskrivningsprocenten for 1972 at sige, at nu kan vi tage en betydelig lempelse i vor finanspolitik. Det kan vi ikke, sådan som økonomien stiller sig i øjeblikket, og det er altså regeringens ansvar, at man er kommet derud, hvor man er. Jeg skal senere vende tilbage til det.

Det er jo ikke skatter, det har manglet på, og den danske befolkning er vel stort set indstillet på, at der skal skaffes dækning for de offentlige udgifter. Jeg tror også, de fleste er indstillet på, at de fleste af de offentlige udgifter er gode udgifter; det er udgifter, der tjener til at give den danske befolkning en højere levestandard, en større trykthed osv. Det er vel sådan, at de fleste i virkeligheden stort set anerkender den udvikling, der ligger bag den stigning, der har fundet sted igennem mange år i de offentlige udgifter, og den danske befolkning er som hovedregel indstillet på, at man må betale for de ydelser, det offentlige giver borgerne. Der skal skaffes dækning for de offentlige udgifter.